

בש"פ 8546/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8546/20

לפני:

כבוד הרשמת דר להב

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך; תשובת המשיבה

החלטה

1. לפניי בקשה שכותרתה "בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור" על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 9.12.2019 בעפ"ג 6005-09-19. הבקשה הוגשה על ידי אמו של המבקש, אשר הורשע בחמש עבירות של הספקה וסחר בסם מסוכן ובעבירה של אחזקת סמים לשימוש עצמי, עבירות שביצע כשהיה כבן 18 שנים. בית משפט השלום גזר על המבקש 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי ובהמלצתו של בית המשפט חזר בו מן הערעור ביום 9.12.2019. זהו פסק הדין שבעניינו מבוקשת הארכת המועד להגשת בקשת רשות הערעור.
2. בתשובת המשיבה מתואר כי המבקש הגיש בקשה לחנינה מנשיא המדינה, אשר נדחתה ביום 1.9.2020. בין לבין הגיש המבקש בקשה לדחיית התייצבותו לעונש. בית המשפט המחוזי דחה בקשה זאת ביום 20.1.2020 והמבקש ערער על החלטה זו. בדיון שנערך ביום 2.11.2020 הסכימה המשיבה לעיכוב ביצוע עונש המאסר עד ליום 1.3.2021.
3. בבקשה טוענת אמו של המבקש כי היא סברה שהגישה ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי אולם בדיעבד הסתבר לה כי למעשה היה מדובר בעיכוב ביצוע ולא בערעור. האם מבקשת לבוא לקראת בנה, בשים לב למצבו הנפשי (עליו עמדו הערכאות שדנו בעניינו). המשיבה מתנגדת לבקשה תוך שהיא מדגישה כי חרף ההבנה לקושי של אם המבקש, ההליך הסתיים ומוצה עד תום. עוד ציינה המשיבה, כי המבקש היה מיוצג בבית המשפט המחוזי, וחזקה

עליו כי חזר בו מהערעור בעצת בא כוחו אשר אף ייעץ לו אם יש מקום להגיש בקשת רשות ערעור אם לאו.

4. לבית המשפט נתונה סמכות להורות על הארכת המועד לנקיטת הליך ערעורי, לפי סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. כאשר מדובר בהליכים פליליים, נדרש מבקש הארכה להציג "טעם ממשי המניח את הדעת" (להבדיל מאמת המידה הנהוגה בהליכים אזרחיים, שם נדרשים "טעמים מיוחדים"). בהקשר זה, שוקל בית המשפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו למשל: בש"פ 4574/10 כהן נ' מדינת ישראל (20.7.2010); בש"פ 4386/20 חמדיה נ' מדינת ישראל (1.7.2020); בש"פ 6847/20 אבו קוש נ' מדינת ישראל (13.10.2020)). עוד נקבע, כי על אף הגישה המקלה יחסית להליך האזרחי, גם בהליך הפלילי יש להקפיד על קיום המועדים הנקובים בחוק.

5. בחנתי את הבקשה לפי אמות המידה האמורות לעיל, וסבורני כי חרף ההבנה לקושי של המבקש ושל אמו בקבלת הדין, בפרט נוכח מצבו הנפשי הלא פשוט, הרי שאין מקום להיעתר לה. ראשית, מדובר באיחור ניכר וממשי של חודשים מספר בהגשת הבקשה. ההסבר הנטען לאיחור, חוסר היכרות עם הדין ואי הבנה כי ההליך שננקט הוא למעשה ערעור על ההחלטה בעניין עיכוב הביצוע ולא בקשת רשות ערעור על גזר הדין, אינו יכול להצדיק איחור כה ניכר, שבמהלכו הוגשו לא מעט בקשות מטעמו של המבקש, ואף התקיים דיון בפני בית משפט זה, לפני למעלה מחודש. לבסוף, סיכויי ההליך אף הם תומכים בדחיית הבקשה, שעה שמדובר בבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" על פסק דין שבו נדחה הערעור בהסכמת המבקש, שהיה מיוצג על ידי עורך-דין.

6. הבקשה נדחית, אפוא. ראוי להעיר, שהמשיבה ציינה בתשובתה כי "בהתאם למכתב מטעם נשיא המדינה, ככל שתחול, חלילה, החמרה במצבו של המבקש, הוא רשאי לפנות בבקשת חנינה חדשה אשר תידון לפי נסיבותיה".

ניתנה היום, כ"ט בכסלו התשפ"א (15.12.2020).

דר להב
ר ש מ ת